

[Flemming Jensen]

Så kunne jeg have lyst til lige til sidst at føje én ting til, selv om det ikke, som det hedder, er mit bord. Hr. Tinning taler meget om den støtte, der skulle være givet i Kolding til en non-amatør afdeling. Jeg kender naturligvis ikke sagen, men jeg tror ikke, man har lov til at bringe sådanne ting frem uden samtidig at pege på de mange penge, som kommunerne med glæde giver f.eks. til junior- og ungdomstilskud, en ordning, der for øvrigt kaldes Lyngbyordningen, fordi den er skabt i en konservativ kommune.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er i anledning af hr. Tinnings bemærkninger om konkurrenceidrætten og forholdet til det kapitalistiske samfund. Indtil den sidste sætning, hr. Tinning afleverede, var jeg faktisk i den situation, at jeg ville have takket ham, fordi han havde klargjort tingene, men så vendte han tilbage til noget, som gør, at jeg synes, også efter det, hr. Flemming Jensen her har sagt, at vi bevæger os ubehageligt ind i en situation, hvor man opfatter en del af idrætten som værende specielt kapitalistisk.

Dermed er vi nærmest inde i en partipolitiserings eller en højre-venstre-ideologiseringsdebat om idrætten. Det synes jeg vi skal lade være med. Lad os nu lade være med at omklamre hverken det ene eller det andet. Jeg kender nogle, der er meget velhavende, og som elsker kapitalisme, men som meget gerne driver en form for idræt, der har meget lidt med konkurrenceidræt at gøre. Omvendt er jeg helt overbevist om, at hr. Tinning på en fodboldbane, eller hvad det nu er for en form for sport, han selv driver – han har talt om fodbold – er en af de seje modstandere, én, som bare bliver ved og bliver ved, ligesom han er på talerstolen.

Lad os nu være enige om, at vi her ved slutningen af denne ellers forholdsvis saglige debat skal lade være med at omklamre idrætten fra den ene eller den anden side ved at sige, at de, der driver konkurrence, er kapitalister, og at alle de andre er de alternative, og at det er deres sag, vi skal fremme.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Først til hr. Flemming Jensen. Det, jeg talte om før, var, at hvis man skulle sige noget om, hvad tilgangen til håndboldforbundet under DIF betød, måtte man nødvendigvis også tale om, hvordan den samlede tilgang til DIF så ud, for det, der er sket, er rent faktisk, at der vel er flere, der begynder at spille håndbold, når Danmark har klaret sig godt ved et VM, men at der samtidig er færre, som begynder på noget andet, altså at der sker forskydninger mellem de forskellige idrætsgrene. Derfor kan man ikke med rette hævde, at der er flere, der begynder at dyrke idræt, fordi Danmark klarer sig flot i en eller anden international konkurrence. Nej, der er flere, der begynder at dyrke en bestemt form for idræt, og et tilsvarende antal, der holder op med at dyrke nogle andre former, og det er immervæk noget andet.

Når jeg nævnte tilskuddene, var det selvfølgelig ikke for at hævde, at der ikke også blev givet andre tilskud, men det, jeg forsøgte at få kulturministeren til at forholde sig til, var følgende: hvis det er rigtigt, som borgmesteren i Kolding sagde, at dette med at give omkring et par hundrede tusinde kroner om året til non-amatør afdelingen var meget mindeligt ude over hele landet, og hvis det samtidig er rigtigt, at den samlede kommunale støtte ligger på omkring 1,2 mia. kr., som andre ordførere har nævnt, altså hvis begge disse præmisser er rigtige – og jeg har ingen grund til at betvivle nogen af dem – tegner der sig et klart billede af, hvad en stor del af den kommunale støtte bliver brugt til, og så må kulturministeren enten sige: det er helt fint, eller: det vil jeg ikke blande mig i, eller: det finder jeg politisk uheldigt. Kulturministeren har foreløbig valgt en fjerde mulighed, nemlig ikke at sige noget som helst; men det må vel nærmest betyde: det vil jeg ikke blande mig i.

Til sidst vil jeg i anledning af hr. Bjørn Elmquists bemærkninger blot sige, at det stadig væk ikke handler om, at der er nogle kapitalister, der spiller kapitalistisk, og nogle andre, der gør noget andet. Jeg vil også sige til hr. Flemming Jensen, at der ikke er noget galt i at spille fodbold, hvor det gælder om, hvem der kan score flest mål, el.lign.

Det, jeg har forsøgt at sige gentagne gange, er, at der findes en form for idræt, hvor konkurrencemomentet får den højeste prioritet og ikke bare er en del af idrætsudøvelsen,